

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Ændring af rådighedsbeløbet til personligt tillæg m.v.).

Af socialministeren (Aase Olesen).
(Fremsat 15/12 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Til beroligelse for dem, der måtte være i salen, kan jeg sige, at jeg ikke tror, at behandlingen af dette lovforslag tager lige så lang tid som behandlingen af det forrige.

Dette lovforslag er af teknisk art. Det er inspireret og fremkaldt af, at den såkaldte samspilsløsning for pensionister er blevet fremrykket, takket være Socialdemokratiets fingeraftryk på sidste års finanslov. Det indeholder to elementer, nemlig spørgsmålet om, hvordan rådighedsbeløbet, som kommunerne får fra staten, skal udregnes, og spørgsmålet om en bagatelgrænse i forbindelse med personlige tillæg.

Jeg kan sige, at Socialdemokratiet ser meget positivt og velvilligt på begge elementer. Jeg har undret mig i stilhed over, at ministeren i forbindelse med udarbejdelsen og fremsættelsen af lovforslaget, ikke har taget telefonen og kontakten Socialdemokratiet. Vi var en væsentlig brik i det arbejde med samspilsløsningens fremrykning, som blev gjort sammen med den daværende firkloverregering. Derfor synes vi på sin vis, at det havde været almindelig parla-

mentarisk høflighed, hvis ministeren havde orienteret os på forhånd, men o.k., sådan arbejder ministeren ikke.

Vi vil i udvalget stille en række spørgsmål af opklarende karakter om konsekvenserne. Det er jo så et spørgsmål om, hvad det kommer til at betyde for en stor kommune, for en lille kommune, en kommune med en befolkning med en høj gennemsnitsalder og en kommune med en yngre befolkning. På samme måde vil vi også bede om nogle regneeksempler i forbindelse med bagatelgrænsen. Spørgsmålet om bagatelgrænsen kan gå i begge retninger. Det kan være spørgsmålet om, at pensionister får noget, eller det kan være spørgsmålet om, at pensionister netop ikke får noget.

Vor konklusion er, at vi meget gerne vil være med til en hurtig bearbejdelse af dette forslag.

Merete Aarup (KF):

Jeg skal blot sige, at det er et lovforslag af teknisk karakter, socialministeren her fremsætter, og da det er i fuld overensstemmelse med den finanslov, som vedtoges for 1989, anbefaler vi selvfølgelig lovforslaget til hurtig behandling i udvalget.

Birthe Hansen (SF):

SF sagde ja i 1987 til den såkaldte samspilsløsning. Vi sagde også ja i 1988 til at fremrykke disse forbedringer, således at de ville få virkning allerede fra 1989-1993 i stedet for fra 1991-1995. Så langt så godt. Derfor vil vi selvfølgelig også være med til denne tekniske ændring, men ligesom den socialdemokratiske ordfører havde nogle ting, der skulle afklares i udvalgsarbejdet, har vi det også. Om det er de samme, skal jeg ikke kunne sige. Jeg vil på forhånd bede socialministeren om at bekræfte, at den bagatelgrænse med hensyn til i hvert fald medicinudgifterne er meget lav, ca. et par kroner, for ellers synes jeg ikke, det i betragtning af pensionisternes pension er nogen bagatel mere.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er det muligt først kan afklares under udvalgsarbejdet. Det lyder: Hvilke andre grænser kan eventuelt tænkes, når man giver chefen for Sikringsstyrelsen en bemyndigelse til at fastsætte regler om de personlige tillæg? Jeg mener, det er noget nyt. Det er muligt, at det ikke er det, og det er muligt, at jeg fejlfortolker det, men så vil jeg godt have det af- eller bekræftet.

[Birthe Hansen]

I øvrigt vil vi også være med til en hurtig behandling, hvis vi kan få hurtige svar på vores spørgsmål.

Mejdahl (V):

Socialministerens lovforslag omhandler et par konsekvensændringer foranlediget af den forbedring af samspilsløsningen, som Folketinget vedtog i sidste samling, hvor ikrafttrædelsestidspunktet for beregningen af pensionstillæg blev sat til 1989.

Socialministerens skriftlige fremsættelsestale illustrerer på ganske udmærket måde problemstillingen, og da pensionisternes forhold, hvad angår tildeling af personlige tillæg, ikke ændres og forslaget også er udgiftsneutralt, skal jeg ikke bruge flere ord på det, men kun anbefale det på Venstres vegne.

Jane Oksen (FP):

De forskellige ordførere opfatter forslaget som værende udelukkende af teknisk karakter.

Vi har kigget på det i Fremskridtspartiet, og det er rigtigt, at der er en masse tekniske detaljer, som kan være svære at finde ud af, men som vi opfatter forslaget, sker der en forringelse for pensionisterne på den måde, at det rådighedsbeløb, der er til personlige tillæg, falder fra 2.450 til 2.276 kroner i hovedstadsområdet og fra 2.036 til 1.891 kroner i det øvrige land.

Der er jo sket det i forbindelse med samspilsoordningen, at f.eks. en enlig pensionist fra 1. januar 1989 må tjene 15.000 kr. mod 10.600 kr. tidligere og stadig kan bevare det fulde personlige tillæg. Der sker en forhøjelse af denne indtægtsgrænse til 42.000 kr. frem til 1993. Det lyder for så vidt positivt, at de ældre får mulighed for at tjene mere. Beløbet er i dag latterligt lille.

Men når man gennemfører denne ordning, hvorefter pensionister må tjene mere, bliver der samtidig flere, der bliver berettiget til pensionsstillæg, og det opfatter vi som grunden til, at de nu skal have mindre. Det drejer sig om at spare 120 mio. kr. i 1989.

Vi vil gerne se nærmere på det under udvalgsarbejdet, men er der tale om den forringelse over for vore pensionister, som vi opfatter forslaget som – det drejer sig faktisk om 500.000 pensionister, det vil komme til at gå ud over i 1989 – kan vi i Fremskridtspartiet selvfølgelig ikke tilslutte os det. Men vi vil gerne have udredt de tekniske detaljer nøjere under udvalgsarbejdet.

Vi undrer os også over, at ændringen i størrelsen af de personlige tillæg skal ske med virkning fra 1. januar 1989. Den dato har vi passeret, og jeg tror, det vil skabe forvirring blandt de ældre og i høj grad besværliggøre administrationen.

Kirsten Lee (RV):

I Det Radikale Venstre opfatter vi forslaget som teknisk – det er en følge af samspilsløsningen – og vi støtter forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også i Kristeligt Folkeparti har vi opfattet det som et teknisk forslag som led i den samspilsløsning, som flere har været inde på. Vi støtter forslaget.

Da jeg hørte Fremskridtspartiets ordfører, læste jeg endnu en gang, hvad der står sidst i socialministerens fremsættelsestale, hvor det understreges, at »forslaget ikke medfører, at der kan eller skal ske ændringer i de gældende regler for tildeling af personligt tillæg til pensionister. Det er således fortsat overladt til det sociale udvalg bl.a. at fastsætte størrelsen af fuldt personligt tillæg«.

Jeg ved ikke, hvordan det, der står her, og det, Fremskridtspartiets ordfører sagde, harmonerer, men det kan jeg få afdækket på et eller andet tidspunkt.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget.

Som mange ordførere har været inde på, er der tale om – sådan opfatter jeg det også – en teknisk opfølgning af samspilsløsningen, og det er også derfor, der ikke har været indkaldt til store forhandlinger om det. Selve reduktionen af rådighedsbeløbet er indarbejdet i den finanslov, som vi har vedtaget, og der har ikke været nogen, der har regnet med andet, end at det skulle ske. Der har altså ikke været opereret med de voldsomme stigninger af rådighedsbeløbet, som ellers ville være blevet tilfældet.

Jeg kan godt forstå, at det er svært at gennemskue det, men jeg vil gøre opmærksom på, at der i bemærkningerne er gjort rede for, hvad det handler om. Det handler ikke om sats for de enkelte pensionister, men om det rådighedsbeløb og den beregning, hvorefter det skal udregnes til de enkelte kommuner.

[Socialministeren]

Over for fru Birthe Hansen fra SF kan jeg bekræfte, at bagatelgrænsen er op til 3 kr. ifølge bemærkningerne. Vi kan diskutere, om det er nok, at det står i bemærkningerne. Det plejer at være lovens forudsætning, at bemyndigelsen står der, men vi kan diskutere, om det er hensigtsmæssigt at flytte den til lovteksten.

Jeg må fastholde, at dette ikke kan føre til nogen forringelse for pensionister, og det kan slet ikke føre til nogen forvirring. Når det er meningen, at det skal gælde for 1989, er det, fordi det allerede er indbagt i den nu ikraftværende finanslov og handler om det rådighedsbeløb, som staten overfører til kommunerne på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Afgiftslempelse for miljøvenlige biler m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 14/12 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Helen Beim (S):**

Lovforslag nr. L 135 drejer sig om noget ganske andet end dagens øvrige debat, nemlig registreringsafgift for biler – i daglig tale kaldet miljøvenlige biler.

Lovforslag nr. L 135 er en naturlig konsekvens af, at vi i december måned 1988 behandlede et beslutningsforslag fra miljøministeren, ifølge hvilket vi i Danmark fra 1990 som et ge-

nerelt krav vil indføre USA-normer ved salg af nye biler. Så langt så godt. Det hilser vi i Socialdemokratiet meget velkommen, for det har vi det godt med. I årevis har det været en af også vores mærkesager, at vi fik USA-normer, idet vi godt ved, at en stor del af forureningen stammer fra bilerne.

Selve lovforslaget om registreringsafgiften går ud på, at man nedsætter selve afgiften. Vi har nu vore tvivl om, hvorvidt det egentlig bliver en stor ændring af det billede, der tegner sig af bilsalget, som vi kender det i dag, men jeg kan forstå, at indtil videre er det i hvert fald denne model, som man skal arbejde med.

Alligevel er det sådan, at vi i udvalgsarbejdet efterfølgende vil sætte et spørgsmålstejn ved, om selve den fordelingsnøgle, som er foreslået i lovforslaget, er den rigtige. Vi nærer bekymring for, at man måske får en for stor ulighed imellem det, der, jeg tør næsten ikke sige det, er billige biler, for vi ved alle sammen, at billige biler måske ikke er det helt rigtige udtryk at bruge, når der er tale om prisen på biler i Danmark, men vi kan i hvert fald godt stille det sådan op i denne sammenhæng, nemlig biler i den billige ende i forhold til biler i den dyre ende af pris-skalaen. Som sagt giver vi tilsagn om at medvirke positivt til udvalgsarbejdet, men vi har nogle spørgsmål til selve indholdet af fordelingsnøglen, og det vil vi komme tilbage til.

I øvrigt vil jeg slutte med en bemærkning om, at den teknologiske udvikling nok skal overhale Folketingets arbejde indenom, for jo flere lande der indfører disse USA-normer, jo hurtigere vil den teknologiske udvikling komme, og jo mere vil det naturligvis være standardudstyr at have katalysatorer i bilerne.

Fra Socialdemokratiets side gives med disse ord tilslutning til en velvillig behandling.

Else Theil Sørensen (KF):

Skatteministerens forslag om at nedsætte registreringsafgiften på miljøvenlige biler hænger sammen med det beslutningsforslag fra miljøministeren om skærpede normer for bilers udstødning, som Folketinget førstebehandlede den 9. december 1988, og som der var bred tilslutning til.

Jeg vil ikke her komme ind på de miljømæssige aspekter, men derimod på anden del af beslutningsforslaget, som gik ud på, at der skulle fremsættes lovforslag om registreringsafgiften